

Barcelona: ciutat vigilada

Barcelona ha esdevingut una ciutat discretament vigilada. La represa de l'activitat terrorista per part d'ETA, ha situat Madrid i la capital catalana entre els objectius possibles on dur a terme un atemptat de grans dimensions.

DOMÈNEC UMBERT

Davant la possibilitat d'un atemptat d'ETA a Barcelona, la policia reforça la seva vigilància.

J. Hernández

La constatació, per part dels serveis d'informació, que ETA té en algun lloc de Barcelona més de 100 quilos d'amonal i una important quantitat de pols d'alumini, els mateixos elements que s'utilitzaren en Hipercor per a augmentar la capacitat incendiària de l'amonal, ha fet sonar l'alarma.

El Ministeri de l'Interior ha teixit, als carrers de la ciutat comtal, una teranyina intricada on enxampar els terroristes. Mentrestant, els ciutadans catalans viuen amb la basarda del record de la massacre d'Hipercor.

Per evitar un atemptat *etarra* a Barcelona, els responsables de la lluita antiterrorista han disposat, a més d'una intensa vigilància en els passos fronterers, una operació especial als carrers de Barcelona i a les ciutats dormitori dels voltants. Aquesta operació, que fou assajada a Madrid en la pitjor època dels atemptats d'ETA, consisteix a dividir el mapa de la ciutat en una sèrie de zones de distinta prioritat.

Aquestes zones estan determinades segons qui hi viu, si són víctimes potencials d'ETA o no, els possibles objectius *etarres* que hi haja i les concentracions urbanes susceptibles de convertir-se en escenari d'un atemptat indiscriminat.

Les zones on viuen empresaris, polítics o militars tenen el màxim nivell de vigilància; després, els llocs de concentració de policies i militars i a continuació, els grans magatzems i les companyies franceses o financeres en general. Cada una d'aquestes zones ha rebut un nom en clau i els seus carrers han estat assignats a grups de policies que, pacientment, els recorren, de paisà, amb les fotografies de Juan Carlos Montegudo, Caride Simón i d'altres *etarres* destacats. La seua missió és detectar-hi possibles labors d'informació de comandos legals d'ETA i, ocasionalment, detectar-hi la presència dels alliberats que són coneguts com a membres del Comando Barcelona.

Aquesta xarxa es completa amb cotxes camuflats que, unes vegades en control estàtic en determinats punts de

la ciutat, i d'altres patrullant per les zones, comproven matrícules de cotxes sospitosos, normalment coincidents amb models de la mateixa marca robats al País Basc en els darrers sis mesos. Aquests cotxes van proveïts d'una terminal d'ordinador connectada amb els bancs de dades de la policia i amb el de trànsit i capaç, per tant, de saber instantàniament a qui pertany cada cotxe i comprovar els antecedents del portador d'un DNI i saber si aquest és fals o no.

Per a dur a terme aquesta intensa labor antiterrorista, les plantilles dels grups anti-ETA de les brigades d'informació de Catalunya han hagut de ser reforçades amb funcionaris de demarcacions limítrofes.

De tota manera, a pesar dels temors del Ministeri de l'Interior sobre la possibilitat d'un atemptat de gran magnitud a Madrid o Barcelona perquè els *etarres* saben que un atemptat en aquestes ciutats té una major repercussió, el context internacional sembla ser més propici que mai. □